



**INFORME DE PROMOCIÓN DA COMPETENCIA IPRO 1/2020 SOBRE A
IMPOSIBILIDADE DE SIMULTANEAR A INSTALACIÓN DE MÁQUINAS
RECREATIVAS NUN MESMO ESTABLECEMENTO POR EMPRESAS
OPERADORAS DISTINTAS CONFORME O DECRETO 39/2008, DE 21 DE
FEBREIRO, POLO QUE SE APROBA O REGULAMENTO DE MÁQUINAS
RECREATIVAS E DE AZAR DA COMUNIDADE AUTÓNOMA DE GALICIA**

En Santiago de Compostela, a 26 de marzo do 2020

Pleno:

D. Ignacio López-Chaves e Castro, Presidente

D. Daniel Neira Barral, Vogal

Visto O Decreto 39/2008, de 21 de febreiro, polo que se aproba o regulamento de máquinas recreativas e de azar da comunidade autónoma de Galicia o Pleno da Comisión Galega da Competencia (CGC), na súa reunión do 26 de marzo de 2020, coa composición expresada e sendo relator D. Daniel Neira Barral, acordou emitir de oficio o presente informe de Promoción da Competencia (IPRO), ao abeiro do disposto no art. 26.2 g) e n) do Decreto 118/2016, do 4 de agosto, polo que se crea o Instituto Gallego do Consumo e da Competencia e se aproban os seus estatutos.



O Artigo 26, parágrafo 2º, na súa letra g) e n), do Decreto 118/2016 asigna ao organismo, como función:

g) Vixiar o funcionamento competitivo dos mercados para garantir os niveis de competencia efectiva nos mesmos en beneficio das persoas consumidoras e usuarias de Galicia.

n) Emitir informe sobre a posible vulneración da normativa de unidade de mercado naqueles casos que se consideren de interese para o mantemento ou a defensa da libre competencia na Comunidade Autónoma de Galicia.

Polo exposto, o Pleno, que é quen ten atribuída esta competencia, considera de interese a elaboración do presente informe centrándose, na presente ocasión nunha cuestión básica que suscita o Regulamento de máquinas recreativas e de azar tamén desde a perspectiva da promoción da competencia e da unidade de mercado.

I. ANTECEDENTES

Primeiro. - O artigo 27 do Estatuto de autonomía de Galicia (Lei Orgánica 16/1995, do 27 de decembro, de 1995 de Transferencia de Competencias á Comunidade Autónoma Galega) sinala como competencia exclusiva da Comunidade, entre outras, a ordenación dos casinos, xogos e apostas, con exclusión das apostas mutuo deportivo benéfico.

De acordo con esta disposición e como resultado do acordo Estado-Comunidade Autónoma de Galicia, ditouse o Real Decreto 228/1985, do 6 de febreiro, polo que se concretan as competencias exclusivas e concorrentes do Estado e da Comunidade Autónoma de Galicia en materia de xogo.

En virtude do anterior, aprobouse a Lei 14/1985, do 23 de outubro, reguladora dos xogos e apostas de Galicia coa finalidade de establecer, co debido rango normati-



vo e dentro do marco do convenio realizado co Estado, aspectos fundamentais relativos aos xogos e apostas lícitas en Galicia.

Con posterioridade elaborouse o Decreto 39/2008, do 21 de febreiro, polo que se aproba o Regulamento de máquinas recreativas e de azar da Comunidade Autónoma de Galicia. Este Decreto foi modificado polos Decretos 116/2011, do 9 de xuño, e 147/2013, de 19 setembro.

O posterior Decreto 162/2013, do 7 de xuño aprobou o Regulamento de apostas da Comunidade Autónoma de Galicia.

Segundo. - Actualmente está en tramitación un Anteproxecto da Lei reguladora do xogo de Galicia que, aínda que non é o obxecto deste Informe, se vai ser tido en conta. Por ese Anteproxecto preténdese dar unha nova regulación á actividade do xogo na Comunidade Autónoma de Galicia, actualizando a normativa existente e fixando un novo marco xurídico.

II. OBXECTO DO PRESENTE INFORME

Primeiro. - O obxecto do presente informe é a análise do Decreto 39/2008, do 21 de febreiro, polo que se aproba o Regulamento de máquinas recreativas e de azar da Comunidade Autónoma de Galicia centrándonos na presente ocasión unicamente no que se refire á imposibilidade de compaxinar a instalación de máquinas recreativas nun mesmo establecemento por empresas operadoras distintas.

Segundo.- Desde esta perspectiva é preciso subliñar a íntima relación existente entre os obxectivos perseguidos por unha análise de competencia e o que deriva da garantía da unidade de mercado nos termos que se recollen na Lei 20/2013, do 9 de novembro, de garantía da Unidade de Mercado (LGUM), na consideración, que comparte este Pleno, de que un mercado sen obstáculos innecesarios á libre prestación de servizos ofrece unhas mellores condicións para



que a competencia sexa realmente efectiva, e poida achegar á sociedade e ao benestar dos cidadáns galegos os seus mellores froitos.

Terceiro.- Por este motivo, no presente informe recóllese a experiencia acumulada por esta Comisión Galega da Competencia na elaboración de informes no marco dos procedementos previstos nos artigos 26 e 28 LGUM, así como os informes que nos mesmos procedementos realizaron tanto a Secretaria do Consello para a Unidade de Mercado (SECUM), a Comisión Nacional dos Mercados e da Competencia (CNMC), e os puntos de contacto das diferentes Comunidades Autónomas.

Cuarto. – Centrada deste xeito a natureza e obxecto específico do presente informe é necesario destacar, de modo preliminar, que o exame da norma sometida a consideración por propia iniciativa deste Pleno desta Comisión Galega da Competencia, pon de manifesto que a mesma está elaborada ao amparo das competencias exclusivas da Comunidade Autónoma de Galicia na ordenación dos casinos, xogos e apostas

Quinto. - Do estudo do seu contido, con todo, revélanse posibles problemas de competencia, en particular, e para os efectos do presente Informe, no Artigo 52 do Decreto 39/2008, do 21 de febreiro, polo que se aproba o Regulamento de máquinas recreativas e de azar da Comunidade Autónoma de Galicia, que reza:

A letra c) do apartado 2 do artigo 52 do Regulamento (Número de máquinas por establecemento):

«c) Nos establecementos sinalados nos artigos 49.1 c), 49.2 b) e 50.1 c): unha soa máquina de cada un dos tipos A ou recreativa, A especial e B ou recreativa con premio programado, e non poden instalarse, de maneira simultánea, máis de dúas máquinas.

Non poderán a instalación simultanear a instalación de máquinas de xogo nun mesmo establecemento empresas operadoras distintas».



III. CONSIDERACIÓNS PRELIMINARES DE CARÁCTER XERAL

1. Mellora da calidade da regulación.

Ao mesmo tempo que promoven a liberdade de competencia no sector servizos, primeiro a LRJAP - PAC¹ (tras a modificación introducida pola Lei Ómnibus) e na actualidade, o artigo 129 da Lei 39/2015, do 1 de outubro, do Procedemento administrativo común das administracións públicas (LPACAP), impoñen ás Administracións Públicas o deber de que as súas iniciativas normativas se axusten a criterios de calidade (o que se coñece como *better regulation*).

En efecto, o artigo 129 da nova LPACAP dispón:

Principios de boa regulación.

1. No exercicio da iniciativa legislativa e a potestade regulamentaria, as Administracións Públicas actuarán de acordo cos principios de necesidade, eficacia, proporcionalidade, seguridade xurídica, transparencia, e eficiencia. Na exposición de motivos ou no preámbulo, segundo trátase, respectivamente, de anteproxectos de lei ou de proxectos de regulamento, quedará suficientemente xustificada a súa adecuación devanditos principios.

2. En virtude dos principios de necesidade e eficacia, a iniciativa normativa debe estar xustificada por unha razón de interese xeral, basearse nunha identificación clara dos fins perseguidos e ser o instrumento máis adecuado para garantir a súa consecución.

3. En virtude do principio de proporcionalidade, a iniciativa que se propoña deberá conter a regulación imprescindible para atender a necesidade para cubrir coa norma, tras constatar que non existen outras medidas menos restritivas de dereitos, ou que impoñan menos deberes aos destinatarios.

¹ Lei 30/1992, do 26 de novembro, de Réxime xurídico das administracións públicas e do procedemento administrativo común.



4. *A fin de garantir o principio de seguridade xurídica, a iniciativa normativa exercerase de maneira coherente co resto do ordenamento Xurídico, nacional e da Unión Europea, para xerar un marco normativo estable, predicible, integrado, claro e de certeza, que facilite o seu coñecemento e comprensión e, en consecuencia, a actuación e toma de decisións das persoas e empresas. Cando en materia de procedemento administrativo a iniciativa normativa estableza trámites adicionais ou distintos aos contemplados nesta Lei, estes deberán ser xustificados atendendo á singularidade da materia ou aos fins perseguidos pola proposta. [...]*

6. *En aplicación do principio de eficiencia, a iniciativa normativa debe evitar cargas administrativas innecesarias ou accesorias e racionalizar, na súa aplicación, a xestión dos recursos públicos.*

7. *Cando a iniciativa normativa afecte aos gastos ou ingresos públicos presentes ou futuros, deberanse cuantificar e valorar as súas repercusións e efectos, e supeditarse ao cumprimento dos principios de estabilidade orzamentaria e sustentabilidade financeira.”*

Como manifestou este órgano de competencia, desde o punto de vista da competencia, o principio da regulación de calidade plásmase na esixencia de que as disposicións xerais valoren o impacto que van ter sobre a competencia nos mercados.

Para realizar a devandita avaliación, a Comisión Nacional da Competencia (CNC. Hoxe Comisión Nacional dos Mercados e da Competencia ou CNMC) elaborou no seu día unha *Guía para a elaboración de memorias de competencia dos proxectos normativos*² que, seguindo as pautas marcadas polos organismos internacionais, dispón que a análise do impacto competitivo das normas debe basearse nun triplo exame:

- a) Análise dos fins perseguidos pola iniciativa normativa
- b) Proporcionalidade das medidas adoptadas para a súa consecución

² Esta Guía pode consultarse en: [file:///C:/Users/Usuario/Downloads/Guia%20para%20Administracións%20Publicas%20\(1\).pdf](file:///C:/Users/Usuario/Downloads/Guia%20para%20Administracións%20Publicas%20(1).pdf)



c) Ausencia de alternativas menos restrictivas da competencia

No ámbito da nosa Comunidade Autónoma, aínda que non existe unha disposición que – con carácter xeral- regule a análise do impacto das normas desde a perspectiva da competencia, o artigo 26.2 f) do Decreto 118/2016, do 4 de agosto impón aos órganos da Administración Autonómica a obrigaón de someter, de forma preceptiva pero non vinculante, á Comisión Galega da Competencia os anteprojectos de lei e proxectos doutras disposicións autonómicas de carácter xeral que poida ter algún efecto sobre a competencia efectiva dos mercados, de modo que este organismo convértese en garantía da calidade da regulación, no que incumbe ao impacto da normativa sobre a competencia e a competitividade das empresas.

2. Libre Competencia e Unidade de Mercado.

A defensa e promoción da competencia, encomendadas a este organismo, gardan íntima relación coa garantía da unidade de mercado, pois a unidade de mercado configúrase como o marco máis adecuado para garantir o funcionamento eficiente e competitivo dos mercados.

É no contexto formado pola Directiva de Servizo³ e as normas polas que se produciu a súa transposición ao noso dereito interno no que debe situarse a aprobación da xa citada Lei 20/2013, do 9 de decembro de garantía da unidade de mercado, que no seu Capítulo II, “Principios de garantía da liberdade de establecemento e a liberdade de circulación”, desenvolve de maneira específica os principios xerais necesarios para garantir a unidade de mercado.

En concreto, o principio de non discriminación, o principio de cooperación e confianza mutua, o principio de necesidade e proporcionalidade das actuacións das autoridades competentes, o principio de eficacia das mesmas en todo o territorio nacional, o principio de simplificación de cargas, o principio de transparencia e a garantía das liberdades dos operadores económicos en aplicación destes principios.

³ Directiva 2002/22/CE do Parlamento Europeo e do Consello, do 7 de marzo de 2002, relativa ao servizo universal e os dereitos dos usuarios en relación coas redes e os servizos de comunicacións electrónicas (DO L 108, 24.4.2002, p. 51).



Nesta liña, que vincula o impulso ao eficiente e máis competitivo funcionamento dos mercados, tense pronunciado este organismo a través dos numerosos informes que elaborou no marco dos procedementos previstos nos artigos 26 e 28 LGUM.

IV. VALORACIÓN ESPECÍFICA

Primeiro. – Na súa redacción inicial o Decreto 39/2008, do 21 de febreiro, polo que se aproba o Regulamento de máquinas recreativas e de azar da Comunidade Autónoma de Galicia, Decreto cuxa elaboración non se someteu a informe do por aquel entón Tribunal Galego de Defensa da Competencia, aprobaba o seguinte texto

c) Nos establecementos sinalados nos artigos 49.1º.c), 49º.2 b) e 50º.1 c): unha soa máquina de cada un dos tipos A ou recreativa, A especial e B ou recreativa con premio programado, non podendo instalarse de maneira simultánea, máis de dúas máquinas.

Non poderá simultanearse a instalación de máquinas nun mesmo establecemento, por empresas operadoras distintas.

Non obstante o anterior, a empresa operadora que opere as máquinas de xogo, poderá formalizar un acordo, cunha empresa operadora que opere máquinas das previstas no artigo 2.2º deste regulamento, para que esta poida instalar ditas máquinas, de maneira simultánea, no mesmo establecemento.

Devandito acordo será entregado á dirección xeral con competencia en materia de xogo para a súa inscrición no Rexistro de Empresas de Máquinas de Xogo.

Segundo. - Con posterioridade modificar a redacción do artigo citado no apartado anterior polo artigo único catorce do Decreto 116/2011, do 9 de xuño DOG núm. 119/2011 do 22 de xuño de 2011, que tampouco se someteu a informe do Consello Galego da Competencia, quedando o texto:



c) Nos establecementos sinalados nos artigos 49.1º.c), 49º.2 b) e 50º.1 c): unha soa máquina de cada un dos tipos A ou recreativa, A especial e B ou recreativa con premio programado, non podendo instalarse de maneira simultánea, máis de dúas máquinas.

Non poderá simultanearse a instalación de máquinas nun mesmo establecemento, por empresas operadoras distintas.

Terceiro. - O contido do anteproxecto de lei reguladora dos xogos de Galicia en tramitación, mantén o texto aprobado conforme á modificación referida no apartado anterior, o que revela posibles problemas de competencia, en particular, no referente á oportunidade do Artigo 52 do Decreto 39/2008, do 21 de febreiro, polo que se aproba o Regulamento de máquinas recreativas e de azar da Comunidade Autónoma de Galicia.

V.- ANÁLISE DESDE O PUNTO DE VISTA DA COMPETENCIA E DA LGUM

Primeiro. - A cuestión expónse sobre a existencia de que na instalación máquinas recreativas nos establecementos de hostalería, bares, cafeterías, restaurantes, clubs e establecementos análogos sinalados nos artigos 49.1 c), 49.2 b) e 50.1 do Decreto 39/2008, do 21 de febreiro non se poden simultanear a instalación de máquinas de xogo nun mesmo establecemento de empresas operadoras distintas.

Segundo. - O artigo 5 da LGUM contén o principio de necesidade e de proporcionalidade na actuación das autoridades competentes

1. As autoridades competentes que no exercicio das súas respectivas competencias establezan límites ao acceso a unha actividade económica ou o seu exercicio de conformidade co previsto no artigo 17 desta Lei ou esixan o cumprimento de requisitos para o desenvolvemento dunha actividade, motivarán a súa necesidade na salvagarda dalgunha razón



imperiosa de interese xeral de entre as comprendidas no artigo 3.11 da Lei 17/2009, do 23 de novembro, sobre o libre acceso ás actividades de servizos e o seu exercicio.

2. Calquera límite ou requisito establecido conforme ao apartado anterior, deberá ser proporcionado á razón imperiosa de interese xeral invocada, e haberá de ser tal que non exista outro medio menos restritivo ou distorsionador para a actividade económica.

Terceiro. - As razóns imperiosas de interese xeral serán as previstas no artigo 3.11 da Lei 17/2009, do 23 de novembro, sobre o libre acceso ás actividades e servizos e o seu exercicio.

Art. 3.11: 11. «Razón imperiosa de interese xeral»: razón definida e interpretada a xurisprudencia do Tribunal de Xustiza das Comunidades Europeas, limitadas as seguintes: a orde pública, a seguridade pública, a protección civil, a saúde pública, a preservación do equilibrio financeiro do réxime de seguridade social, a protección dos dereitos, a seguridade e a saúde dos consumidores, dos destinatarios de servizos e dos traballadores, as esixencias da boa fe nas transaccións comerciais, a loita contra a fraude, a protección do medio ambiente e da contorna urbana, a sanidade animal, a propiedade intelectual e industrial, a conservación do patrimonio histórico e artístico nacional e os obxectivos da política social e cultural»

Para o caso de autorizacións, ditas razóns quedan limitadas, fundamentalmente, ás de “orde pública, seguridade pública, saúde pública ou protección do medio ambiente no lugar concreto onde se realiza a actividade” previstas no artigo 17.1 LGUM.

Cuarto. - Pola súa banda, o artigo 18.2.g) LGUM⁴ prohibe a intervención directa ou indirecta de competidores mediante a súa remisión á Lei 17/2009, citada:

2. Serán consideradas actuacións que limitan o libre establecemento e a libre circulación por non cumprir os principios recolleitos no Capítulo II desta Lei

⁴ Téñase en conta que as letras b), c) e e) do apartado 2 do artigo 19 LGUM foron derogados pola Sentenza do Tribunal Constitucional (TC) nº 79/2017, do 22 de xuño.



os actos, disposicións e medios de intervención das autoridades competentes que conteñan ou apliquen:

[...] g) Requisitos de natureza económica ou intervención directa ou indirecta de competidores na concesión de autorizacións, nos termos establecidos nas letras e) e f) do artigo 10 da Lei 17/2009, do 23 de novembro, sobre libre acceso ás actividades de servizos e o seu exercicio.

Quinto. - O apartado f) do artigo 10 da Lei 17/2009 dispón a prohibición da intervención de competidores nos seguintes termos:

En ningún caso supeditarase o acceso a unha actividade de servizos en España ou o seu exercicio ao cumprimento do seguinte:

f) Intervención directa ou indirecta de competidores, mesmo dentro de órganos consultivos, na concesión de autorizacións ou na adopción doutras decisións das autoridades competentes relativas ao establecemento para o exercicio dunha actividade de servizos, sen prexuízo da actuación de colexios profesionais e consellos xerais e autonómicos de colexios profesionais, como autoridades competentes, no ámbito das competencias que lles outorga a lei. Esta prohibición esténdese a organismos como as cámaras de comercio e aos interlocutores sociais no que concierne ao outorgamento de autorizacións individuais, pero esa prohibición non afectará á consulta de organismos como as cámaras de comercio ou dos interlocutores sociais sobre asuntos distintos ás solicitudes de autorización individuais, nin a unha consulta do público en xeral.

Sexto. - Así nesta situación, debe considerarse que as empresas que explotan tal tipo de máquinas son competidoras, de modo que restrinxir dita competencia pode ser susceptible de vulneración do artigo 18.2.g) nos termos expresados.

Sétimo. - Ao anterior hai que engadir que a necesidade da devandita medida restritiva da liberdade de establecemento e exercicio da actividade de explotación de máquinas de apostas non parece xustificada en ningunha razón imperiosa de



interese xeral, sendo en todo caso desproporcionada, de modo que sería contraria así mesmo aos artigos 5 e 17 da LGUM.

Oitavo. - Devandito enfoque coincide co expresado no informe da Dirección Xeral de Ordenación do Xogo (DGOJ) no asunto SECUM 28/1622-R, referido ao procedemento no que a CNMC emitiu o mencionado informe UM/117/16.

No seu informe a DGOJ, cuestionou o concreto requisito de que dita instalación deba vir precedida da conformidade do operador da correspondente máquina de tipo B do mesmo establecemento. Considérase que a anterior é unha restrición á actividade económica que non vinculada a motivos de interese público, en concreta orde pública ou saúde pública. En consecuencia, estaríase a vulnerar o principio de necesidade establecido no artigo 5 da LGUM e 18.2.g) da mesma norma.

A restrición á actividade económica considérase inequívoca. Entendendo o xogo como un sector no que cada sub-produto (máquinas, bingo, apostas) é susceptible de xerar certas interaccións competitivas co resto, resulta evidente que o titular da máquina instalada no local concreto resulta un competidor relativamente próximo ao do terminal de apostas a instalar no mesmo local (a non ser, evidentemente, que ambos os titulares sexan o mesmo).

Igualmente, non se atopa xustificación de interese público posible a tal requisito, en detrimento de a capacidade de decisión do titular da máquina B e, non en menor grao, o dono do establecemento, que a de garantirlle a aquel a posibilidade de “protexer” a súa posición, ou os seus ingresos polo mesmo en relación co local, controlando a entrada dun posible competidor, e decidindo a efectividade da mesma conforme a quen sexa o titular do terminal de apostas e o seu grao de vinculación co mesmo.

Noveno. - No Informe da CNMC do 13 de febreiro de 2019 sobre a reclamación presentada ao amparo do art. 26 da lei 20/2013, do 9 de decembro, de garantía da unidade e mercado, relativa á autorización de instalación dunha máquina auxiliar de apostas na comunidade valenciana (UM/006/19⁵) concluíase que:

5 Dispoñible en: <https://www.cnmc.es/expedientes/um00619>



O presente informe refírese á denegación dunha autorización de instalación dunha máquina auxiliar de apostas nun establecemento de hostalería debido a que a solicitude non se acompañou da conformidade da empresa que explote a máquina de tipo B do mesmo establecemento, segundo dispón o artigo 38 do Regulamento de Apostas da Comunidade Valenciana

(...) A esixencia anterior constitúe unha intervención dun competidor no exercicio dunha actividade nos termos establecidos no artigo 18.2.g) da LGUM, tratándose, en consecuencia, dun requisito prohibido pola devandita Lei.

Así mesmo, non aparecen razóns de interese xeral que xustifiquen a necesidade da devandita conformidade, a cal sería, en todo caso, desproporcionada, o que vulneraría así mesmo os artigos 5 e 17 da LGUM.

Décimo.- Como sinalo esta CGC no seu Informe IPN 1/2020 “calquera restrición ao acceso ou ao exercicio dunha actividade económica só será lexítima, tanto desde a perspectiva da competencia, como da unidade de mercado, cando se xustifique a súa necesidade nunha razón imperiosa de interese xeral, resulte proporcionada ao fin de interese xeral perseguido co seu establecemento e valórese que a restrición incorporada sexa a alternativa menos restritiva entre os posibles mecanismos a incorporar para salvagardar a necesidade que a xustifica”. A restrición que para a libre competencia supón a prohibición de non poder compaxinar a instalación de máquinas de xogo nun mesmo establecemento de empresas operadoras distintas, nin está xustificada nin resulta proporcionada, polo que a súa vixencia supón unha actuación contraria ás regras da libre competencia.

Decimo primera.- Non se debe esquecer, por ser relevante para os efectos do presente informe que xa o Tribunal de Xustiza da Unión Europea (TJUE) en sentenza Costa e Cifone, do 16 de febreiro de 2012 (asuntos acumulados C72-10 e C77-10⁶) cuestiona o trato diferenciado entre operadores entrantes e xa establecidos, e con iso a relación de causalidade do requisito coa razón imperiosa de interese xeral invocada (orde pública), tendo como efecto último a medida a preservación da posición da posición de mercado dos concesionarios históricos.

⁶ ECLI:EU:C:2012:80.



CONCLUSIÓNS

Primeira. - Poden considerarse actuacións que limitan o libre establecemento e a libre circulación por non cumprir os principios recolleitos no Capítulo II da Lei 17/2009 os actos, disposicións e medios de intervención das autoridades competentes que conteñan ou apliquen:

[...] g) Requisitos de natureza económica ou intervención directa ou indirecta de competidores na concesión de autorizacións, nos termos establecidos nas letras e) e f) do artigo 10 da Lei 17/2009, do 23 de novembro, sobre libre acceso ás actividades de servizos e o seu exercicio.

Segunda. - A disposición contida no artigo 52.2.c) do Decreto 39/2008, do 21 de febreiro, polo que se aproba o Regulamento de máquinas recreativas e de azar da Comunidade Autónoma de Galicia, en canto prohibe o simultanear a instalación de máquinas de xogo nun mesmo establecemento por empresas operadoras distintas, pode ser entendida como limitativa do libre establecemento e a libre circulación por non cumprir os principios recolleitos no Capítulo II da Lei 17/2009 e ser contraria aos principios de libre competencia.

Artigo 52.2.c): Nos establecementos sinalados nos artigos 49.1º.c), 49º.2 b) e 50º.1 c): unha soa máquina de cada un dos tipos A ou recreativa, A especial e B ou recreativa con premio programado, non podendo instalarse de maneira simultánea, máis de dúas máquinas.

Non poderá compaxinarse a instalación de máquinas nun mesmo establecemento, por empresas operadoras distintas.

Debemos lembrar a afectación á libre competencia que pode implicar a falta de sometemento das disposicións normativas aos Informes preceptivos non vinculantes que sobre elas debe de emitir a CGC.



Terceira. - Tamén o TJUE en sentenza Costa e Cifone, do 16 de febreiro de 2012 (asuntos acumulados C72-10 e C77-10) cuestiona o trato diferenciado entre operadores entrantes e xa establecidos, e con iso a relación de causalidade do requisito coa razón imperiosa de interese xeral invocada (orde pública), tendo como efecto último a medida a preservación da posición de mercado dos concesionarios históricos.

Cuarto. - O artigo 5 da LGUM esixe que todo requisito asociado a un determinado réxime de intervención estea baseado nunha razón imperiosa de interese xeral, coa relación causal que quede recollida de forma clara na norma, e ademais ser proporcionados á mesma tal que fose produto dunha comparación con outras posibles alternativas menos distorsionadoras para a actividade económica.

Quinto. - Este Pleno considera que, na redacción do Anteproxecto de Lei reguladora dos xogos de Galicia, deberíase aproveitar para eliminar do artigo 52.2.c), Decreto 39/2008, do 21 de febreiro, polo que se aproba o Regulamento de máquinas recreativas e de azar da Comunidade Autónoma de Galicia esta disposición no que este Pleno considera supón pode ser unha causa de distorsión da competencia e da unidade de mercado, suxerindo tómanse en consideración as observacións formuladas polo Pleno neste informe.